

en zijn stammoeder van Noord en Zuid. Ik buig mij voor den man die rustig uit mij treden zal naar een nieuwe verte, verder, verder.... Niet langer een vreemdeling, maar een zoon in een onmetelijk huis.... een koningszoon wandelend door zijn gaarde."

J. D. W.

J. A. SIMONS-MEES, *Twee Levenskringen en Winter*. Amsterdam, Mij. voor goede en goedkoope Lectuur, 1927.

F. M. HUEBNER, *Niets is geheel waar*. Amsterdam, P. N. van Kampen en Zoon, geen jaartal.

SIMON KOSTER, *Madame la Mode*. Dordrecht, C. Morks Cz., 1926.

MATHIAS KEMP, *De groote Drijver*. Amsterdam, Uitgeversmij. Holland, 1927.

GASTON MARTENS, *De groote Neuzen*. Antwerpen, De Sikkel, geen jaartal.

GASTON MARTENS, *Zomeravond*. Antwerpen, De Sikkel, geen jaartal.

HUGO HAEVERENS, *Straelenburgh*. Amsterdam, S. L. van Looy, 1926.

Waarlijk, wij behoeven ons over de productiviteit onzer tooneelschrijvers niet te verontrusten. De oogst, welke U hier wordt voorgezet, moge daarvan het bewijs leveren. Doch, helaas, veel kaf is er nog in elk stuk en weinig koren. Een moderne Hollandsche dramatiek hebben wij nog niet.

Het werk van Mevrouw Simons-Mees behoort tot de oude school. Daarmede wil niets kwaads zijn gezegd. Alleen moet de opmerking van het hart, dat mevrouw Simons beter standvastig hadde kunnen blijven door niet haar toestemming tot het wederuitgeven van een jeugdwerk (het eerste spel van den bundel) te geven. Met den herdruk van *Twee Levenskringen* heeft men het talent van de schrijfster, dat overigens boven allen twijfel verheven is, zeker geen eer bewezen. Integendeel men heeft om zoo te zeggen erdoor alle zwakheden van dezen tijd- en levensvizie (dus ook van haar kunst!) bloot gelegd, men heeft haar.... onaanvaardbaar gemaakt voor een jonger geslacht, z o n d e r haar menselijkheid te laten zien, welke laatste onmogelijk was, juist, omdat men hier te doen heeft met een geheel onvolgroeid jeugdwerk, dat wel (natuurlijk) op zijn tijd heeft gereageerd, maar niet erin slagen kon, er boven uit te rijzen. Dit valt oprecht te betreuren: dergelijke dingen drijven tot een blinde eenzijdigheid ten aanzien van verschijnselen, die eerst sedert kort tot het verleden zijn gaan behooren en die wij nog noodig hebben in hun betrekkelijke juistheid te erkennen om ons niet hals over kop te verliezen in den een of andere onderwereldsche duisternis. Intusschen